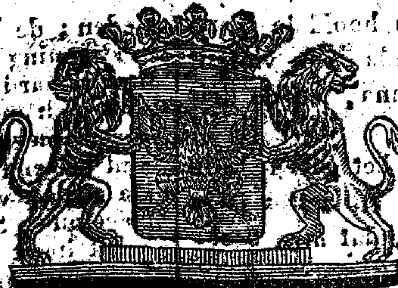
A°. 1836. N°. 97.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 13 Augustus.

ZWITSERLAND.

Het centrale committé van de Zwitsersche nationale maatschappij heeft eene oproeping aan de afdeelingen van die maatschappij doen afgaan. De afdeelingen worden daarbij uitgenoodigd, om zonder verwijl bijeen te komen, de nagemelde voorstellen in overweging te nemen en hun besluit daaromtrent mede te deelen: 1) Te protesteren tegen de vorderingen, door de Fransche regering, namens de mogendheden, bij hare nota van 18 Julij gedaan; 2) deswege ook de handhaving van het regt van gastvrijheid als onafscheidelijk van de onafhankelijkheid van Zwitserland te verklaren; 3) tegen de invoering van algemeene maatregelen van politie te protesteren; 4) de handelwijze van het bewind in deze gansche zaak af te keuren; 5) zich met nadruk te verheffen tegen de maatregelen, waarvan eenige Zwitsersche burgers in het kanton Bern het slagtoffer geworden zijn; 6) te begeeren, dat er een algemeen grondig regterlijk onderzoek gedaan worde, om de ware stichters der komplotten, waarvan men spreekt, aan het licht te brengen; 7) de lasteringen, omtrent de nationale maatschappij verspreid, met nadruk terug te wijzen, en te verklaren, dat de Zwitsersche nationale maatschappij van de vreemde genootschappen, inzonderheid ook van het genootschap van het Jonge Zwitserland geheel onderscheiden is; 8) eindelijk wordt voorgesteld, dat de leden aan geenerlei geheime staatkundige genootschappen zullen deel nemen.

— Eenige stellige gevallen van cholera te Lugano, in Tessin, hebben grooten schrik verspreid. Alle verkeer dezer stad met het land heeft opgehouden, en er komen geen levensmiddelen meer ter markt. Ook Mendrisio heeft zich van de geheele wereld afgesloten. De burgers bewaken de toegangen dag en nacht, en voeren de reizigers zonder oponthoud door de stad. — In gansch Piemont schijnt de braakloop, ondanks alle afsluiting, op nieuw ontstaan te zijn.

Chur, 2 *Augustus*. Te Lugano werd een meisje, hetwelk reeds meermalen aan kramppijnen geleden had, door den geneesheer op eene gewetenlooze manier als cholera-zieke zonder nadet onderzoek opgegeven, en vervolgens ondanks alle tegenwerping van den vader, nog levend begraven. Naauwelijks waren de eerste schoppen aarde op de kist gevallen, of de ongelukkige ontwaakte en klopte in haren ijselijken kerker. Men hoorde het, opende. Zij rigtte zich op en verlangde naar haren vader, doch door het verschrikkelijke van haren toestand en het gevaar overweldigd, sloot zij voor altijd de oogen.

— Volgens de jongste tijdingen uit Milaan van den 24sten Julij, was de sterfte aldaar niet aanmerkelijk vermeerderd; doch de vrees en schrik stremt allen handel en vertier meer nog dan de cholera zelf. Meer dan 20,000 reispassen waren voor vlagtelingen uitgegeven. In vele paleizen werd niemand toegelaten en de familien hielden zich binnen derzelver vertrekken opgesloten. Milaan levert thans hetzelfde tooneel op, als Weenen in den jare 1831 bij de eerste verschijning van de cholera. Het is te bejammeren, dat bij deze onbegrijpelijke ziekte de vrees meer slagtoffers wegraapt dan de ziekte zelf; want de meesten die door de vrees overweldigd worden, zijn er het slagtoffer van. In dit opzigt onderscheiden de ingezetenen van Weenen zich thans voordeelig, en de Keizerlijke familie schittert, als een luisterrijk voorbeeld. Men bespeurt op de dagelijks uitkomende sterflijst dikwijls personen van de hofbedienden; doch het blijft aan het groote publiek onbekend, dat deze personen in het paleis door de ziekte werden aangetast, ja dat er zelfs reeds eenigen op het kasteel van Schönbrun zelf zijn bezweken. Men verzekert, dat de Keizer, om het publiek niet te verontrusten, den wensch heeft te kennen gegeven, dat zulke voorvallen verzwegen worden.

LONDEN, den 8sten Augustus.

De president van het lagerhuis heeft Zaturdag aan de secretarissen der kamer den gewonen maaltijd voor het sluiten van het parlement gegeven.

— De Perzische Prinsen zullen eerstdaags naar Konstantinopel vertrekken. De heer *Bally Frazer* zal hen van regeringswege vergezellen.

— De *Courrier* behelst een lang artikel ten behoeve eener onmiddellijke tusschenkomst van Fransche troepen in Spanje. Hij zegt, dat, als de Fransche regering eene legerschaar naar Spanje zenden wil, zij op de ijverige medewerking van de Engelsche regering en op de goedkeuring der gansche bevolking, zoo torys en whigs, als radicalen, rekenen kan. Hij verwondert zich, dat Frankrijk niet reeds lang in het schiereiland is tusschen beiden gekomen, en beweert, dat hetzelve van de noordelijke mogendheden niets te vreezen heeft, omdat men Engeland tot bondgenoot heeft, en deze wijders geen regt hebben om zich met de Spaansche zaken te bemoeijen, daar zij buiten het viervoudig verbond gebleven zijn.

— Men verzekert, dat het hoogerhuis de bill ter vermindering van het zegelregt der dagbladen zal verwerpen.

PARIJS, den 9den Auustus.

Door de jongste dagbladen van Madrid worden bevestigd de geruchten, welke reeds sedert eenige dagen geloopen hebben, dat te Malaga een opstand uitgebroken is, en wel in den nacht op den 25sten op den 26sten Julij. De burgerlijke gouverneur, de graaf van *Donadio*, die de orde had trachten te handhaven, is op eene wreedaardige wijze vermoord geworden. De opstand is door de nationale garde bevorderd, de kommandant der karabiniers heeft zich, zoo het schijnt, aan het hoofd van het bewind gesteld, en den 26sten Julij is de constitutie van 1812 uitgeroepen. De generaal *Lopez Banos*, kapitein-generaal van Granada, heeft bij proclamatien het herstel der omvergeworpene orde van zaken geëischt en aan de opstandelingen daartoe vier dagen tijd gelaten; maar het blijkt niet, dat deze proclamatien van gevolg zijn geweest.

Men vreest, dat, zoo de beweging van Malaga niet spoedig gestuit wordt, dezelve ook naar elders zal overslaan, en, volgens berigten uit Bayonne, is dit te Saragossa reeds werkelijk het geval. Daar moet den 2den Augustus de constitutie van 1812 mede afgekondigd zijn, en de kapitein generaal *San-Miguel* het bestuur in handen genomen hebben.

Men beweert, dat de Spaansche ambassadeur te Parijs op nieuw om om eene gewapende tusschenkomst aanvrage heeft gedaan; dat de raadspresident er ook wel toe zou overhellen, om een leger van 30,000 man naar Spanje te zenden; doch dat zulks evenzeer bij den Koning als de noordelijke mogendheden zwarigheden ontmoet. Indien nogtans Engeland wil medewerken, denken sommigen, dat de Koningin toch wel met eene aanzienlijke Fransche krijgsmagt in Spanje zal bijgestaan worden.

Het *Journal de Commerce* intusschen merkt het volgende aan: Een iegelijk spreekt thans van de Spaansche zaken: de gevaren van de Koningin *Christina* nemen met elken dag toe, en haar toestand wordt inderdaad zeer hagchelijk. Zij is nu tusschen de constitutie van 1812, en de armee van don *Carlos* ingesloten. Wat zal men te Parijs doen? De heer *Thiers* blijft op de tusschenkomst aandringen, maar van hooger hand is men er tegen, en de ambassadeurs verklaren, dat zoodra er eene armee oprukt, men er ook eene zal laten aanrukken. De raadspresident is dus in de grootste verlegenheid. Wij houden het er voor, dat men niets zal doen; dat onze troepen de Pyreneen niet zullen overgaan, en dat men hoogstens aan den generaal *Bernelle* eenige duizend man zal zenden, waarmede het vreemden-legioen noodzakelijk moet verstrekt worden. Wij zeiden het reeds meermalen en herhalen het: er zal geen gewapende tusschenkomst in Spanje plaats hebben; men zal althans wachten tot dat don *Carlos* zich met de constitutie van 1812 zal gemeten hebben, welke men niet denkt, dat het tegen hem zal kunnen uithouden; en als men dan tusschen beide treedt, zal het niet voor de constitutie van 1812 wezen. Die Spaansche zaak is van begin af aan verkeerd behandeld geworden. Voor twee jaren zouden twee of drie regimenten voldoende zijn geweest om er een einde aan te maken; nu zou men eene armee noodig hebben, en bovendien het overige Europa trotseren moeten.

Het *Journal des Débats* meldt, dat, volgens eenen brief uit Madrid, de Spaansche regering niet zeker schijnt van het behoud der rust in de hoofdstad, en daarom besloten heeft, om dezelve bij de eerste revolutionaire beweging in staat van beleg te verklaren.

De verkiezingen van leden der cortes te Madrid zijn over 't algemeen niet gunstig voor het tegenwoordige ministerie.

— De militaire kommandant van Santiago heeft tegen de gevangenen der bende van *Lopez* het volgende vonnis geveld:

Santiago 35 Junij. De veroordeelden zullen 's namiddags om drie uur moeten verzameld zijn, ten einde om zes uur doodgeschoten te worden. Na de strafoefening zullen de ligchamen van *Lopez* en *Mana* door den beul gevierendeeld worden, en de ledematen aldus verdeeld worden: het hoofd van *Mana* en een vierdedeel van het ligchaam van

Lopes te Leira; een ander vierendeel te Segueiro: zijn hoofd te Sant-Cayetano; twee andere vierendeelen te Mellid en Estrada; een vierendeel van het ligchaam van Manuel te Puenta de l'Enna, en de drie overige te Bacolla, Sobrado en Estrada.

— N. S. De overheden van Saragossa hebben van het gebeurde in die stad aan de Koningin-Regentes kennis gegeven. Dit adres is in voegzame bewoordingen vervat; maar toont toch ook, dat men besloten heeft om vol te houden.

Volgens geruchten, zijn er te Grenada, Cordua, Cadix en Valencia dergelijke bewegingen ontstaan.

's GRAVENHAGE, den 11den Augustus.

Z. K. H. de Prins *van Oranje* is heden morgen, zeer vroegtijdig, uit deze residentie weder naar het hoofdkwartier des legers vertrokken.

De vaartuigen van het exercitie-smaldeel, onder bevel geweest van den schout bij-nacht *Zeevogel*, hebben de bestemming gekregen om in gereedheid te worden gebragt, ten einde in het begin van October, te vertrekken, te weten: ter versterking der zeemagt in Oost-Indië, het fregat *Bellona*, onder kommando van den kapitein ter zee *van Son*, en de korvet *Castor*, onder dat van den kapitein luitenant ter zee *Ampt*; en in de West-Indiën, de brikken *de Valk*, onder bevel van den kapitein-luitenant ter zee *van Lennep Coster Jr.*, en *de Windhond*, onder dat van den officier van gelijken rang *Kist*; terwijl naar Smyrna en de Middellandsche Zee zullen worden bestemd de korvet *Hippomenes*, opgedragen aan den kapitein luitenant ter zee *Moll*, en de advies-brik *Pelikaan*, onder kommando van den luitenant ter zee, 1ste klasse, baron *Rengers*.

AMSTERDAM den 11den Augustus.

Uit Batavia wordt, onder dagteekening van den 17den Maart ll., gemeld, dat er op dat tijdstip acht transportschepen met troepen, tot het jagerkorps van *Cleerens* behoorende, aangekomen waren, en zulks als volgt: 160 onder officieren en jagers met het schip *Stad Amsterdam*; 130 idem met het schip *Jacob Cats*; 98 met de *Wijnhandel*; 20 met de *van Speyk*; 20 met de *Neptunus*; 101 met de *Middelburg* en 43 met het schip de *Zeemeeuw*. Te zamen 574, waarvan men het bataillon jagers in garnizoen heeft, in garnizoen te Weltevreden, onder de bevelen van den generaal *Cleerens*, die benoemd is geworden tot kommandant en chef der troepen op de westkust van Sumatra (Padang. Zoo men verzekert heeft de generaal voor zijn vertrek zijn verlangen te kennen gegeven, dat de troepen hem niet onmiddellijk volgden, daar zij, nog niet aan het klimaat gewoon geworden, ook nog niet tegen de vermoeijenissen, welke de wijze van oorlogvoeren tegen de Bergmaleijers vordert, bestand waren; dezelve hebben dien ten gevolge bevel bekomen om zich naar Salatiga te begeven, welke plaats ter zake van het klimaat de beste garnizoensplaats van Java is De bevorderingen onder de officieren en onder-officieren waren reeds zeer aanmerkelijk; de luitenants *van Zwieten*, *van Pallandt*, *de Jongh* en *de Gros* zijn tot kapiteins benoemd, terwijl de Luitenant *van der Veen* tot adjudant-majoor bevorderd was; de onder-officieren *van Rossum*, *de Turbal* en *Moreux* zijn tot officieren benoemd en vele anderen hunner kameraden als zoodanig voorgedragen. Er waren weinig zieken; slechts een tiental personen waren overleden, voor gedurende de reis als sedert de aankomst op Java, in September 1835. Onder de laatstgemelde werd betreurd de Sergeant-Majoor *Siltig*, die insgelijks tot officier was voorgedragen, doch onvoorzigtig te veel van de inlandsche vruchten had gebruikt, waarvan de nadeelige gevolgen zijn' dood hadden veroorzaakt. Hij was de eenige onder-officier van het korps, dien men verloren had. — Sedert het verminderen van het gebruik van sterken drank stonden de sterfgevallen in de Oost-Indiën genoegzaam gelijk met die in Europa.

AMSTERDAM, den 11den Augustus.

Beurs van den 10den Augustus.

De tijdingen uit Spanje, heden ontvangen, schilderen den toestand van dat land als hoogst noodlottig af; indien men aan deze berigten geloof hechten kan, schijnen de Carlisten hunne benden meer en meer vooruit te schuiven, een geest van republikanismus openbaart zich meer en meer in dit land, en men spreekt op nieuw van onlusten te Madrid, Valencia, Saragossa en Barcelona; de bende van *Gomez* nestelt in Gallicie en bedreigt zelfs de Portugeesche frontieren.

Men verwacht bij de noorder armee den generaal *Saarsfield*. Nopens Vittoria verzekerde men heden wederom, dat de Carlisten daarvan bezit zouden genomen hebben, doch geve ik u dit alleen als gerucht. Deze weinig bemoedigende tijdingen hebben weder eenen schrik onder onze speculanten te weeg gebragt en Spaansche schuldbrieven ondergingen eene niet onbeduidende daling.

Fluctuatien der prijzen:

Spanje. Ardoins $35\frac{5}{8}$, $34\frac{15}{16}$, 35, $34\frac{7}{8}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$ in posten verhandeld; groote stukken $34\frac{5}{8}$ bij minder omzet; van Passive werden kleine postjes à $11\frac{1}{8}$, $\frac{3}{16}$ en van Fransche uitgestelde à $13\frac{1}{8}$ en $\frac{3}{16}$ verhandeld.

Holland. Onze binnenlandsche schuldbrieven blijven goed prijshoudend, doordien men zich vleit het geschil met Luxemburg spoedig vereffend te zien; in hoe verre zich deze hoop verwezenlijken zal, moet nader blijken; $2\frac{1}{2}$ pCt $56\frac{5}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{16}$, $\frac{1}{8}$ bij levendige affaire; 5 pCt. $103\frac{1}{8}$ in kleine partijtjes afgegeven; van kansbiljetten werd iets à $24\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{5}{8}$ gedaan en bleven $24\frac{1}{2}$; $4\frac{1}{2}$ pCt. sijndicaat 98; nieuwe $80\frac{7}{8}$, 81, $81\frac{1}{8}$ gezocht voor Duitsche rekening; oude aandeelen handelmaatschappij $183\frac{3}{4}$, 184, $184\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$; 184 à $183\frac{3}{4}$ gebleven.

Rusland. Oude Russen gezocht en à $105\frac{1}{2}$ gedaan; nieuwe 105; Russen van 1831 en 1833 $96\frac{1}{4}$; roebels $68\frac{7}{8}$ verhandeld

Brazilie zeer gevraagd en met $89\frac{1}{2}$ afgegeven; *Columbia* $21\frac{3}{4}$; *Peru* $16\frac{1}{4}$; *Grieken* bijzonder gewild: 100 pond blaauwe van $26\frac{1}{2}$ tot 27 toe en groote stukken van $24\frac{1}{2}$ tot $25\frac{3}{4}$ toe afgegeven.

Beurs van den 11den Augustus.

De Spaansche schuldbrieven hebben op nieuw eenen gevoeligen schok geleden; de berigten uit dit land zijn hoogst noodlottig, niet dat eene overwinning door de Carlisten behaald is, maar bewegingen van ernstigeren aard hebben er plaats gehad. De geest van republikanismus openbaart zich meer en meer te Malaga heeft men de constitutie van 1812 geproclameerd; de autoriteiten der Koningin zelf hebben daartoe de hand geleend, en men vreest dat dergelijke bewegingen ook in de overige steden van Spanje zouden plaats hebben. Een gerucht wil, dat te Barcelona, Saragossa en zelfs te Madrid hetzelfde zoude geschied zijn, en dit heeft de bezitters van Spaansche schuldbrieven geheel ontmoedigd.

Fluctuatien der prijzen:

Spanje. Ardoins openden $32\frac{1}{4}$, stegen tot 33, en bleven $32\frac{3}{4}$ met verkoopers; er is veel handel gedreven; groote stukken zijn à $32\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$ gedaan; eenige weinige postjes Passiven is à 11, $10\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$ verhandeld.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $56\frac{1}{8}$ à $\frac{3}{16}$ bij weinig affaire; 5 pCt. 103 gedaan; kansbiljetten $24\frac{7}{16}$; oud sijndicaat 98; nieuws $81\frac{1}{8}$ à $\frac{3}{16}$; aandeelen handelmaatschappij $183\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$.

Russische en Oostenrijksche schuldbrieven als gisteren.

ARNHEM, den 12den Augustus.

Naar men verneemt, heeft de algemeene Sijnode der Hervormde kerk in dit Koningrijk, in hare laatste jaarlijksche bijeenkomst, in het begin der maand Julij ll. gehouden, onder anderen den tegenwoordigen toestand der Nederlandsche hervormde kerk beschouwd, en gemeend, dat die toestand algemeene bepalingen noodzakelijk maakte ten aanzien van de handelwijze, die gevolgd behoorde te werden omtrent aanzoeken van dezulken, die, van de gevestigde hervormde kerk zich willende afscheiden, roijement uit het lidmaten-boek, of ook voor hunne kinderen uit het doop-boek, verlangen. Te dien einde is door de synode onder anderen het navolgende bepaald;

Dat, daar het opzigt over de leden der gemeente aan den kerkeraad is opgedragen, geene aanzoeken tot afscheiding hoe ook genaamd zullen mogen aangenomen worden, ten zij dezelve behoorlijk gerigt zijn aan den kerkeraad, of aan den voorzitter des kerkeraads;

Dat om dezelfde reden de *kerkelijke* behandeling van gezegde aanzoeken niet door een' predikant, of door een ander lid des kerkeraads op eigen gezag, maar door den kerkeraad in eene wettige vergadering zal moeten plaats hebben en behoorlijk *genoteerd* worden;

Dat daar de doop- en lidmaten boeken aanteekening van daadzaken behelzen, die op geenerlei wijze ongedaan gemaakt kunnen worden, zoo zal ook in geen geval het roijeren van iemands naam op dezelve kunnen worden toegestaan;

Dat daar in art. 1 en 2 van het algemeen reglement voor het bestuur der hervormde kerk in het Koningrijk der Nederlanden, bepaald wordt wie gerekend moeten worden tot het hervormd kerk-genootschap te behooren, zoo zal, daarmede overeenkomstig, niemand, die tot eenige scheiding aanzoek doet, niet beschouwd worden als *werkelijk* gescheiden van het hervormde kerkgenootschap, ten zij aan den kerkeraad ten volle blijke, dat zoodanig persoon en vrijwillig en duidelijk verklaard heeft die afscheiding te begeeren; dat, in geval er zulk eene vrijwillige en duidelijke verklaring aanwezig moge zijn, de kerkeraad, alvorens hem als eenen afgescheidene te beschouwen, en aan te teekenen, zich ernstig berade, of er, en zoo ja welke, middelen te beproeven zijn, om den dwalenden te regt te brengen.

Dat de openbare afkondiging van de namen der afgescheidenen, noch van de afscheiding zelve, in geen geval zal mogen plaats hebben;

Dat aan de kerkelijke besturen overgelaten wordt verder alle zulke meer bijzondere maatregelen te nemen, als, behoudens bovengemelde bepalingen, en in derzelver geest, mogten kunnen strekken om de afscheiding, zoo veel mogelijk, te verhoeden of te verhinderen, alsmede hen, die tot bevordering daarvan de hand leenen, kerkelijk te bestraffen.

Mengelwerk.

Uitkomsten der Graanwet.

Onder dit opschrift bevat het *Handelsblad*, van den 22. Julij laatstleden, een eigen artikel, waarin de steller van hetzelve, onder bewering van volstrekte onpartijdigheid, eenige daadzaken aanvoert, en uit dezelve eenige gevolgtrekkingen tegen de doelmatige uitwerking der graanwet afleidt.

Bij de lezing van dit artikel zijn bij ons de volgende vragen opgerezen: 1°. Is de tijd nu reeds daar, om de werking der graanwet naar hare uitkomsten te beoordeelen? 2°. Zijn de opgegeven daadzaken waar? en 3°. Zijn de daaruit afgeleide gevolgtrekkingen juist?

Zal het bewuste artikel iets afdoen, dan behooren deze drie vragen toestemmend te kunnen worden beantwoord. Maar wij vermeenen, dat de opgeworpen vragen juist ontkennend moeten worden beantwoord, en het aangemerkte derhalve niets hoegenaamd afdoet.

Of is nu reeds, nadat de bewuste wet slechts 6 maanden werkt, en de opgekochte voorraad van zoo vele jaren, behalve het, volgens [illegible] geëntreposeerde, genoegzaam geminderd? Kan men, nu [illegible] is tusschen beide gekomen, en de gewone tijd der groote overzeesche aanvoeren nog niet daar is, reeds zoo beslissend uit ondervinding spreken? Of zijn de opgegevene daadzaken veelligt juister?

De steller van genoemd artikel heeft zijne zoogenoemde aangevoerde daadzaken geput uit verslagen van de Gedeputeerde Staten van sommige provincien, schoon er tot nog toe, volgens openlijke mededeeling, voorname ontbreken, met name van *Zeeland*, *Noord-Braband*, *Gelderland* en *Drenthe*.

Zijn Ed. schijnt voorts in die verslagen, voor zoo ver eene enkele losse zinsnede hem te pas kwam, die voor waarheid te hebben aangenomen, en er niet op te hebben gelet, dat soortgelijke rapporten gewoonlijk uit berigten, van verschillende kanten ingewonnen, worden zamengesteld, waardoor die enkele losse zinsneden niet zelden het gevoel van een enkel persoon uitdrukken.

Dit alles echter toegegeven, (en wij kunnen veel toegeven, om al ons nog zoo veel tot tegenbedenking overblijft) willen wij, van nabij, onderzoeken, wat die zoogenoemde daadzaken, in de schaal des gezonden oordeels gewogen, beteekenen:

a. Het getal der te *Amsterdam* binnen gekomen schepen is verminderd, uit hoofde van het afnemen van den graanhandel.

Kan dit waar zijn? daar de vermindering, waarvan hier sprake is, wordt vergeleken met 1835 en vroegere jaren, toen de graanhandel, vóór de invoering der graanwet, kwijnend was?

b. Sedert de verhooging onzer inkomende regten op de granen, en sedert *Frankfort* tot de Duitsche tolvereeniging is toegetreden, is het debiet van koloniale produkten naar *Duitschland* afgenomen, daar de beneden rijn afneming in welvaart te beschouwen gaf, enz.

Wat beteekent dit *sedert* de verhooging? Wil dit zeggen, sedert 1°. Januarij? Of is het eensluidend met *door* de verhooging? In het eerste geval is de aanhaling (citatie) zonder doel; in het laatste geval de gevolgtrekking onbewezen.

Waaruit blijkt het, dat de uitvoer van koloniale producten naar *Duitschland* thans minder is? Waaruit, dat de neder-rijn *afneming in welvaart te beschouwen gaf*? Zulk eene beoordeeling valt toch wel niet in de cathegorie der kennisneming van heeren Gedeputeerde Staten van *Holland*, of van hen, die, nog kort geleden, de landstreken aan den neder-rijn hebben bezocht. Van laatstgenoemden, ten minste, zal men zulk eene oordeelvelling bezwaarlijk kunnen verwachten.

Maar gesteld, dat er minder hoeveelheid koloniale produkten naar *Duitschland* wordt verzonden, dan zal zulks aan geene andere oorzaak kunnen worden toegeschreven dan aan den grooten voorraad, welke, gedurende de twee laatste jaren, derwaarts is verzonden, of het ophouden van 130,000 balen koffij bij de veilingen der Nederlandsche handel-maatschappij.

Te beweren, dat *Duitschland* minder koloniale producten zou consumeren, omdat de beneden-rijn eenige aken minder graan in *Nederland* zou hebben aangevoerd, staat gelijk met het zegswoord: *die te veel bewijst, bewijst niets.* Neen! zoo als het bij heeren Gedeputeerde Staten, uit *Rotterdam* ingewonnen berigt, te regt zegt: « de lusteloosheid in den handel zal ophouden, als zich in de Staten der tolvereeniging weder vermeerderde behoefte zal doen gevoelen."

c. De Staten van *Utrecht* zeggen, « dat de lage prijzen van vele voorname producten bij voortduring niet in evenredigheid staan tot de moeiten, kosten en opbrengsten, welke door den landman moeten worden besteed en gedragen, en die hem ter neer gedrukt houden." Wil dit zeggen, dat de prijzen niet door de graanwet gerezen zijn en niet verder zullen rijzen? Immers neen. De redactie van het *Handelsblad*, die altijd zulke goede beurs-berigten geeft, weet immers wel, dat de prijzen van het buitenlandsche graan in consumptie veel hooger zijn dan die in entrepot, en dat dit verschil niet zou bestaan, bijaldien er geene beschermende regten waren; alsmede dat de prijzen van het inlandsche graan thans, wat de tarwe aangaat, nagenoeg *f* 1.50, en wat de rogge betreft *f* 1.00 per mud, hooger zijn, dan in September 1835, voor dat er iets van eene graan-wet bekend was. Maar zij weet ook wel, dat de prijzen aan den neder-rijn niet gerezen zijn, en dat verschil dus ter gunste van onzen landman komt, die anders geheel zou te gronde gaan.

d. Ook de Staten van *Vriesland* klagen, dat de prijs der tarwe, niettegenstaande de thans bestaande wet, zeer laag blijft.

Maar zij zeggen niet, dat die prijs, zoo er geene wet bestond, niet nog veel lager zoude zijn. Het doel der wet is ook niet, om hooge prijzen, maar om middelmatige en bestendige prijzen daar te stellen.

De opsteller van het artikel in het *Handelsblad* verzwijgt ook, dat de Staten van *Vriesland* den prijs van de rogge en van andere producten *als voldoende roemen.* Waarom dan die halve waarheden? Is dit om onpartijdigheid te bewijzen.

e. « Mogt — zeggen de Staten van *Groningen* — mogt de aanneming der bedoelde wet de gevolgen hebben, welke men zich daarvan heeft voorgesteld: eene matige, doch bestendige verhooging van eenige graanprijzen, en er is geen twijfel aan, of deze provincie zal allengs opkomen uit den staat van verkwijning, enz." is dit een twijfel of eene toestemming? — Wij vooronderstellen het laatste.

En wat wordt er dan van al de gevolgtrekkingen van den steller des artikels in het *Handelsblad*, als hij beweert, dat de wet nog geenszins aan de verwachting, die men daarvan heeft gekoesterd, heeft beantwoord? Dat intusschen de vrees voor werkelijke nadeelen, die voor den handel uit de aanneming der wet zouden voortvloeijen, zich reeds bewaarheid heeft.

Beklaagt *Rotterdam* zich, dat er geene levendigheid in de verzendingen naar den Rijn is? Als men de berigten wegens de tolkantoren mag gelooven, is er nimmer zoo veel verzending geweest als thans; en zoo de opsteller van het verslag die opgaven had geraadpleegd, zou hij dat berigt wel niet hebben overgenomen.

Beklaagt men er zich over, dat *Pruissen* onze nationale scheepvaart met hoogere last-gelden heeft bezwaard? Men schrijve dit geenszins aan de graanwet toe; maar aan het stelsel van 1821, waarbij, door op eene bedekte wijze, door middel van kortingen op de regten, voorregten aan onze scheepvaart zijn verleend, welke den vreemdeling niet worden toegekend, en die daarom onze schepen niet meer op den voet van gelijkheid willen behandelen. Daarom, en niet om de graan-wet, is het, dat onze schepen in de Oostzee belast worden; daarom, dat, volgens de berigten in het *Handelsblad* zelve, *Noord-Amerika* daarmede gedreigd heeft; daarom, eindelijk, dat alle goederen, welke met Nederlandsche schepen in *Engeland* ingevoerd worden, sinds vele jaren, aan eene verhooging op de inkomende regten onderhevig zijn gemaakt.

Zoo de redactie van het *Handelsblad* niet enkel in naam onpartijdig wil zijn, neme zij deze opheldering in haar blad over, of, zoo zij er kans toe ziet, beantwoorde zij dezelve door andere dan door drogredenen.

De 24 Augustus 1836.

In den verleden jare oordeelden wij het niet ongepast, onzen geëerden lezers onze gevoelens mede te deelen, aangaande het doelmatige van gepaste volksfeesten; welke mededeeling, voor zoo ver wij weten, algemeenen bijval vond. Dat zoodanige feesten, om het wezenlijke doel van derzelver instelling te bereiken, of alle ingezetenen van stad of vlek of dorp, waar zij plaats hebben, of, bijaldien zij van uitgebreider aard zijn, alle ingezetenen eener provincie, of, wanneer zij bovendien den naam van nationale volksfeesten dragen, alle bewoners des lands behooren te doen zamenstemmen, om ze met wederzijdsche belangstelling en deelneming te doen vieren, is buiten tegenspraak. Zij moeten derhalve dien toets kunnen doorstaan, zullen zij werkelijk strekken tot het bevorderen van onderlinge verbroedering, tot uitbreiding of bevestiging van ware vaderlandsliefde, en tot instandhouding dier nationale eendragt, welke, volgens ons oud-vaderlandsch spreekwoord (*concordia res parvae crescunt*) magt maakt.

Wij hebben gezien, hoe luttel de zoogenoemde volksfeesten in *Frankrijk*, ter gedachtenis-viering der Julij-revolutie, verleden jaar, in *Parijs* en ter bereiking van genoemd oordeel, hebben medegewerkt, en hoe dezelfde feesten dit jaar, schier gedwongen, hebben stand gegrepen. De reden daarvan liggen hierin, dat zij voor velen bedroevende herinneringen blijven opleveren; voor hen namelijk, die bij de verwezenlijking der Julij-revolutie of den dood van dierbare betrekkingen hadden te betreuren, of in de verheffing van LOUIS PHILIPPE eene volslagene teleurstelling zagen, of van het herstel eener republiek droomden.

In ons vaderland, waar de treffendste lessen der ervaring het grootste gedeelte der bevolking wijzer dan elders heeft gemaakt, haakt en verlangt men naar geene bijzondere of algemeene volksfeesten, dan die, welke eenig en alleen tot algemeene vreugde, tot algemeene deelneming aansporen, en geene herinneringen kunnen doen geboren worden, die het feestgenot eenigzins zouden kunnen verbitteren.

Tot de zoodanigen behoort, onzes inziens, de heugelijke dag aanleiding te geven, waarop wij, bij vernieuwing, de Voorzienigheid wenschen te danken voor de verlenging van het leven onzes geëerbiedigden Konings. Geene omwenteling, door stroomen burgerbloeds bevlekt, geene teleurstelling van ultra-republikeinen, geen mislukken der plannen van ultra-roijalisten, kan of zal, in ons land, bij het vieren van genoemden feestdag, eenige aanleiding tot verdeeldheid kunnen geven; want *Oud-Nederland* ziet, nog ten huidigen dage, in het regeringsbestuur van zijnen Koning, hoeveel wenschen er ook nog onvervuld blijven, een' zegen, dien het op hoogen prijs stelt.

Is het derhalve vooruitloopen van ons stedelijk bestuur, in het doelmatig bepalen van een gepast volksfeest, op den 24 Augustus eerstkomende, dat het best overeenkomt met den goeden geest van *Arnhems* ingezetenen, of stemt het uiten van den wensch, dat die dag niet zonder openbare feestviering moge voorbijgaan, met dien van *Arnhems* burgerij volkomen overeen? Wij houden ons aan de laatst geopperde vraag, en hopen, dat, zoo mogelijk derzelver voldoende beantwoording ons aanleiding zal geven, van nader in dankbetuiging uit te weiden over het genot, dat die dag ons zal hebben opgeleverd.

Geschiedkundige Bijzonderheid.

Onze geëerde lezers hebben, bij gelegenheid dat Z. K. H. Prins WILLEM FREDERIK HENDRIK zich, in de maand Julij des verleden jaars, in de kolonie *Suriname* bevond, met een woord vernomen, dat eenige Engelsche inwoners dier kolonie zich te vergeefs beijverden, om Z. K. H. een adres aan te bieden ten blijke hunner belangstelling in Hoogstdeszelfs ongelukkig [illegible], en dat men hen toen heeft afgewezen, onder voorgeven, dat Z. K. H. te beperkt was in zijn tijd om genoemde deputatie af te wachten, schoon Z. K. H. nog vier dagen daarna in genoemde kolonie heeft vertoefd. Deze bijzondere afwijzing gaf bij velen, destijds ongetwijfeld aanleiding tot veelvuldige gissingen. Eerst onlangs ontvingen wij een exemplaar van de *Guiana-Cronicle* van den 28 Augustus 1835, waarin wij den inhoud zien van dat bewuste adres, hetwelk wij niet ongepast oordeelden, hier, uit het Engelsch vertaald, mede te deelen, opdat het blijke, welk eenen goeden geest de Engelsche bewoners der kolonie *Suriname* bezielde, bij deszelfs vervaardiging.

« Aan zijne Koninklijke Hoogheid Prins WILLEM FREDERIK HENDRIK.

« Wij ondergeteekenden, Engelsche inwoners en landeigenaars in deze kolonie, verzoeken uwer Hoogheid, haar dit blijk onzer belangstelling in uwer Hoogheids gelukkige aankomst alhier te mogen aanbieden, en tegelijker tijd onzen onuitdoofbaren eerbied voor, en gehechtheid aan de regering uwer Koninklijke voorvaders te betuigen.

Wij stemmen volkomen in met den wensch uwer Koninklijke Ouders en dien des geheelen Nederlandschen volks, betrekkelijk de door Uwe Hoogheid gekozene loopbaan in de dienst uws vaderlands, — welke loopbaan *Holland*, in vroegere dagen, zoo veel onverwelkbare lauweren heeft doen verwerven, en op een aantal bladzijden van deszelfs geschiedenis met gulden letteren staat vermeld; eene loopbaan, welke (wij vertrouwen, dat het ons zal zijn vergund, Uwer Hoogheid zulks te betuigen) ons te meer belangstelling inboezemend voorkomt, uit hoofde der overeenstemming, die zij met haren ouden natuurlijken bondgenoot, *Engeland* heeft, welks tegenwoordige verheven monarch, zich, even als Uwe Koninklijke Hoogheid, onledig houdt, te zorgen voor de instandhouding en van hoogstdeszelfs zeemagt, en, even als uwe Koninklijke Hoogheid, de eerste vorst van zijn doorluchtig stamhuis is, die, door pligtgevoel gedreven, er genoegen in nam de koloniën van het westelijk halfrond te bezoeken.

Wij maken van deze gelegenheid bovendien gebruik, om onze opregte wenschen hierbij te voegen, dat Uwer Koninklijke Hoogheid's toekomstig leven de zigtbaarste blijken moge dragen, dat Uwe K. H. de voetstappen wenscht te drukken van uwen heldhaftigen vader, ter eere van uw bewonderingswaardig vaderland, en dat — wanneer uwe loopbaan, zoo eervol aangevangen, zal zijn voleindigd, — Uwer Hoogheids naam moge worden opgeteekend onder de meest beroemde stamhouders van het Oranje-huis, als de naam van een der lofwaardigste erfgenamen van deszelfs stoutmoedige roem en vorsten-deugden. »

In gemeld dagblad vonden wij, behalve bovenstaand adres, ook nog het volgende:

« Wij beklagen van harten onze mede-landgenooten en inwoners van *Suriname*, wegens de onaangename ontmoeting, die zij hebben ondervonden, namelijk, hun

adres, door een vijftigtal der voornaamste Engelsche burgers van *Suriname* onderteekend, aan Zijne Koninklijke Hoogheid Prins WILLEM FREDERIK HENDRIK niet te hebben mogen aanbieden, in welk voornemen zij zijn verhinderd geworden door de lage ijverzucht der publieke authoriteiten.»

Iets over de Onderlinge Waarborg-Maatschappij van A. van der Gronden, te Amsterdam.

Dezer dagen ziet bij den boekverkooper H. D. SANDBERGEN, te *Amsterdam*, het licht eene brochure, getiteld:

« *Verslag van procedures, tusschen een aantal Deelgenoten der Maatschappij,* « *ter voorziening in het plaatsvervangen bij de nationale militie* en A. VAN DER « GRONDEN, *Directeur derzelve Maatschappij, gevoerd voor Commissarissen dier* « *Maatschappij als Arbiters,*" welke een bewijs oplevert; dat, welk eene nuttige strekking over het algemeen deze en soortgelijke Waarborg-Maatschappijen ook mogen hebben, deze Maatschappij ook al wederom laboreert *en* aan eene solide basis, waarop de berekening is gegrond, *en* aan een verzuim in de reglementen, die *de verpligtingen en betrekkingen van Directeur, Kommissarissen en Deelgenooten* tot elkander hebben, naar behooren uiteen zetten en afbakenen.

Ten aanzien van het eerste bezwaar, zou het overtollig zijn, om ten dezen in eenig onderzoek te treden, omdat men het er tamelijk goed voor houden kan, dat, had de Belgische opstand en de daardoor ook in deze Maatschappij veroorzaakte bezwarende omstandigheden geen plaats gehad, men tot het vragen van extra-bijlagen niet zou hebben behoeven over te gaan; in welk geval *de Deelgenooten* misschien minder ernstig dan tegenwoordig zouden geinsteerd hebben, *om door justificatoire bewijzen gestaafd te zien, waaraan al de uitgaven en de enorm-hooge in rekening gebragte onkosten zijn geimpendeerd geworden;* met andere woorden: waar *hun* geld gebleven is?

De vermeende onverschuldigdheid van den Directeur, om aan *het geuit verlangen van de* MEESTE *Deelhebbers* te voldoen, moet dan toch wel aan de onvolledigheid der reglementaire bepalingen toegeschreven worden. Hoe zou het anders mogelijk kunnen zijn, dat er zulke hevige, langdurige en kostbare procedures gevoerd werden, als waarvan die brochure de allerduidelijkste kenmerken draagt?

Wanneer nu de Directeur zich geen verzuim of iets dergelijks bewust is, zijne rekening en verantwoording door justificatoire bewijzen kan staven, zijne eer en reputatie lief heeft, en alle nadeelige vermoedens van zich wil weren: — waarom voldoet hij dan niet aan den *gezonden zin* van Art. 31 van het reglement? luidende:

« De Directeur zal jaarlijks de rekening, gedurende 14 dagen, ter visie leggen « *voor Deelgenooten* op zoodanige tijd en plaats, als dan nader zal worden bekend « gemaakt." terwijl toch *het ter visie liggen eener te doene rekening*, buiten alle kijf, de exhibitie der bewijzen met zich brengt. En is het dan van de zijde van den Directeur hiesch gehandeld, zich te beroepen op Art. 6 van het reglement? luidende:

« De Directeur in der tijd is in alles verantwoordelijk aan heeren kommissa- « rissen; des noods kunnen zij denzelven ontslaan onder advies der zes oudste « deelgenooten." Even alsof dat woordje *alles* ook inhield, *dat Kommissarissen alleen* de bevoegdheid zouden hebben zijne rekening en verantwoording te approberen met *uitsluiting* der approbatie van de Deelgenooten, wier belang het toch meer bepaald aangaat. En waar vindt men iets in het reglement van eene zoodanige bepaling? immers nergens; en bijaldien zulks al eens in dien zin alzoo verstaan zou moeten worden, dan was immers boven vermeld art. 31 overbodig, en er zou nimmer een verschil tusschen Directeur en Deelgenooten kunnen bestaan, waarin echter bij art. 32 is voorzien, door het benoemen van dezelve Kommissarissen tot Arbiters.

De Directeur alzoo niet verkiezende, om openhartig met zijne gehoudene Administratie voor den dag te bekomen, bestaat daardoor tusschen *hem Directeur* en de *meeste belanghebbenden een verschil*, hetwelk door Kommissarissen als Arbiters moet worden beslist, blijkens Art 32, aldus luidende:

« In geval van verschill tusschen den Directeur der maatschappij en *eenige* « *Deelgenooten*, zal de beslissing der zaak geheel overgelaten worden aan Heeren « Kommissarissen, aan de uitspraak van welke zal moeten worden voldaan, zonder « verder of hooger beroep; waartoe zoo wel de Directeur als de Deelgenooten zich « expresselijk verbinden."

De beslissing eener zaak in verschil kan immers niet geschieden *zonder dat partijen respectivelijk in hunne belangen zijn gehoord?* En overmits in het onderhavige geval, maar alléén questie kan zijn, om den Directeur te noodzaken, *niet*, om maar *aan een enkel Deelgenoot*, maar aan het *meerendeel der Deelgenooten* zijne TE BOEK GESTELDE *uitgaven door bewijzen te justificeeren*, zoo zoude men van Heeren Kommissarissen, nu Arbiters, billijker wijze hebben mogen verwachten, dat zijlieden, *in plaats* van de Deelgenooten (wier belangen zij toch ook voorstaan) in een ruim veld van procedures te wikkelen, oirbaarder zouden hebben geoordeeld, den Directeur zonder vorm van proces, eenvoudig weg, te gelasten, *om de gevraagde justificatoire bescheiden aan deelgenooten te communiceren*, opdat deze, vermeenende eenige reflectien daarop te moeten maken, dezen aan Arbiters konden voordragen, en zijlieden Arbiters, *na verhoor van Partijen*, konden oordeel vellen. De zaak ware dan spoedig beslist geweest en men zoude aan de (regtens niet voldoende bewezen, maar in de voorrede van de brochure aangehaalde) geëntameerde procedures, om Commissarissen te recuseren, niet meer gedacht hebben, terwijl het altoos opvallend blijft, dat men beweert, dat één der Arbiters *Advocaat-raadgever* der belanghebbenden, en de andere hijpothecaire crediteur van den rendant (de Directeur) zoude zijn.

Ondertusschen, hoedanig, wanneer, en hoe kostbaar de afloop dezer procedures ook zal mogen zijn, zoo kan men echter als vrij zeker stellen, dat daarvan dupe zullen worden: *De Deelgenooten* voor al de kosten, en *de Directeur* ten kosten zijner reputatie en het belang zijner Maatschappij zelve: want natuurlijk zal het Publiek afgeschrikt worden, om deel te nemen in eene Maatschappij, waarin het zoo veel voeten in de aarde heeft, om van den gemagtigde, den Directeur, eene behoorlijke rekening en verantwoording hunner gelden te erlangen, ten zij:

Dat het Z. M. onzen geliefden Koning, uit aanmerking, hoezeer het over het algemeen wenschelijk zij, dat er eene Maatschappij ter voorziening in het plaatsvervangen bij de nationale militie op allezins solide gronden moge bestaan, ten einde de zorg der Ingezetenen, ten aanzien hunner teederste en dierbaarste belangen, met de meest mogelijkste zekerheid worde gewaarborgd, moge behagen:

De *statuten* dezer onderhavige Waatborg-Maatschappij, ter geruststelling van de tegenwoordige en toekomende Deelgenooten, *mitsgaders deze tot dus verre* door den Directeur *gehoudene administratie*, te laten nazien door dezelfde commissie, aan welke door Zijne Majesteit het toevoorzigt over de naamlooze Maatschappijen zoo wijsselijk is, of zal worden toevertrouwd.

Voorts voor mij zelven geen het minste belang bij deze zaak hebbende, behoede ik mij voor, om nader en meer bepaald op den inhoud der brochure terug te komen, die zoo veel te denken overlaat, en [illegible] redenen, zeer aan te bevelen is.

N.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 11 Aug. 0 El 9 Palm 3 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 3 D
Den 12 Aug. 0 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 3 D.

Heden beviel van eenen ZOON Vrouwe *U. M. J. P. YSSEL* DE *SCHEPPER*, geboren OP TEN *NOORT.*

ARNHEM, den 6den Augustus 1836.

---

† § † De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal, op Maandagen den 22sten Augustus en 5den September 1836, telkens 's avonds om 6 uren, in het Logement *het Zwijnshoofd* aldaar, veilen en finaal verkoopen: Een net betimmerd, wel onderhouden en tot alle neringen geschikt WINKEL HUIS en ERVE, bestaande, behalve ruime Winkel, in onderscheidene, meest behangen en gestukadoorde BOVEN- en BENEDEN-KAMERS, KEUKEN en verdere gemakken, gesitueerd op het vrolijkste gedeelte der Stad *Arnhem* in de Bakkerstraat op den hoek van de Broederenstraat, Wijk A. No. 109.

Voormeld huis is inmiddels uit de hand te koop; te aanvaarden 1o. Mei 1837, en om informatien der verkoop-condities vervoege men zich [illegible] Notaris.

---

§ † § Men is voornemens, op Maandag den 29sten Augustus aanstaande, des voormiddags ten tien ure, in het *Witte paard*, te *Zelhem*, in 't publiek, ten overstaan van den te *Zelhem* residerenden Notaris *H. BECKING*, te doen inzetten, en op den twaalfden September daaraan volgende, tijd en plaats als voren, naar genoegen geldende, finaal te verkoopen, het uitgestrekte ERVE en GOED *OBELINK*, met de *PLUIMERSTEDE*, in *Halle*, onder *Zelhem*, gelegen, groot ruim negen en dertig Bunders met nog eene gelijke uitgestrektheid HEIDE- en VEENGRONDEN. — Dit ERVE zal ook in twee perceelen geveild en, bij een aannemelijk Bod, worden verkocht, als: 1o. het erve *Obelink*, 2o. de *Pluimerstede*, ieder met zoo veel gronden, als voor de bebouwing noodig is.

Informatien zijn te bekomen bij den Notaris *BECKING* voornoemd. — *Brieven franco.*

---

† † † Op Dingsdag den 16den Augustus en volgende dagen, zal men, ten huize van Mevrouw de Wed. *STERREN*, voor contant geld verkoopen, een gedeeltelijken INBOEDEL, bestaande: in MEUBELEN, GLAS, AARDEWERK, KOPER, TIN, BLIK, IJZER, MANDWERK en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.

Alles daags te voren, van des voormiddags 10 tot des namiddags 3 uren, te bezigtigen.

---

† § † TE KOOP: eene in alle tuigen makke [illegible] LIN, groot van statuur; [illegible] koetsier op den *Hemelsche* [illegible]

*** De Boekhandelaar *NIJHOFF*, te *Arnhem*, geeft uit:

I. *Gedichten van A. C. W. STARING. Ter tweede uitgave bijeen gezameld en verbeterd.* Eerste stuk. Prijs *f* 1-50.

In *vier* stukken zal deze uitgave compleet zijn.

II. *CONSTANTIJN* DE GROOTE, *en CHARLEMAGNE of KAREL* DE GROOTE, *door J. A. STRESO.*

Dit werk bevat de uitkomst van nasporingen aangaande de geschiedenis en het karakter der beide genoemde Christen-Keizers, door den Schrijver van nieuws en bij de bronnen zelve in het werk gesteld. Prijs *f* 2-20.

Van des geachten Schrijvers voorgaand werk: *Over den vroegeren staat van het Christendom, of Overzigt van de Geschiedenis der christelijke kerk in de eerste drie eeuwen*, zijn nog Exemplaren te bekomen.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.